

چهارشنبه‌های طلایی؛ امر به معروف به شیوه موّدت و رحمت

اشتراک در شبکه‌های اجتماعی:

آدرس صفحه: <https://mav>

[1]

گفت‌وگو با زوج موفق که در امر به معروف خلافت به خرج داده‌اند

فاطمه دولتی/خانه خوبان شماره 126

هر جا حرف از امر به معروف در میان باشید، بحث حجاب هم خودی نشان می‌دهد. شاید به خاطر اینکه بدحجابی به راحتی قابل مشاهده است و افزایش روزافزونش بیشتر به چشم می‌آید. شاید هم حاشیه‌های بحث حجاب زیاد است و این حاشیه‌ها، ماجرا را جنجالی می‌کند. حاشیه‌هایی مانند «چهارشنبه‌های سفید» و تلاش‌های مداوم رسانه‌های غربی به خصوص مسیح علی‌نژاد.

به هر حال پرداختن به بحث حجاب و دعوت مردم به حفظ این ارزش، امر مهمی است. از طرفی چگونگی رفتار با افراد بدحجاب نیز حساسیت خاصی دارد؛ دقیقاً به خاطر همین حساسیت است که گروه‌های مختلفی از دغدغه‌مندان این عرصه در زمینه تبلیغ حجاب موفق عمل نکرده‌اند. در این میان مبلغان موفق حجاب، باید از یک زوج جوان نام برد که با اخلاص، بدون حاشیه و با مدد گرفتن از امام رضا(ع) و حضرت معصومه(س) از سال 1395 تا به امروز، طرحشان پابرجا مانده است.

صفورا شاکری، مهندسی برق خوانده و بعد از سکونت در قم تحصیلات حوزوی را شروع کرده است، ناصرالدین ضیایی‌نیا نیز دکتری فقه و حقوق دارد. پای صحبت‌های آن‌ها نشسته‌ایم تا با «چهارشنبه‌های طلایی» بیشتر آشنا شویم.

**

چرا طرح چهارشنبه‌های طلایی را شروع کردید؟

ضیایی‌نیا: دانشجویان بسیاری از روش‌های موجود امر به معروف و نهی از منکر توسط برخی گروه‌ها و جریان‌ها انتقاد داشتند. به همین دلیل درباره دستورات اسلام در خصوص نحوه اجرای امر به معروف بررسی‌هایی داشتیم. ما با برخی از آیات و روایاتی مواجه شدیم که نشان می‌دادند، کانال اجرایی دستورات اسلام در مورد توصیه‌های اجتماعی مثل امر به معروف، بر پایه محبت

بنا شده است. دستورات دین به ما سفارش کرده‌اند که وقتی می‌خواهید با هم‌دین و هم‌کیش خود ارتباط بگیرید و احساس می‌کنید که برخی از اصول اسلام را فراموش کرده‌اند، باید با شیوة محبت‌گونه با او رفتار کنید؛ اما در مقابل با معاند و دشمن باید ادبیاتی تند و خشن داشته باشید. ما این نکات را در اجرای طرح خود سرلوحه کار قرار دادیم.

شاکری: من در ابتدا ساکن مشهد بودم و بعد از ازدواج به قم آمدم. وقتی در شهر رفت‌وآمد می‌کردم، می‌دیدم که بعضی از خانم‌های مذهبی و باحجاب، رفتار نامناسبی در قبال فردی که حجاب خوبی ندارد، نشان می‌دهند. گاهی آقایانی را هم دیده بودم که با لحن گزنده قصد داشتند کسی را با حجاب کنند یا به او تذکر بدهند. از طرفی وقتی پای حرف دوستان و آشنایانی که بدحجاب بودند می‌نشستم، می‌دیدم که بسیاری از آن‌ها توسط افرادی که حجاب کاملی داشته‌اند مورد طعنه قرار گرفته‌اند یا در خیابان با امریه‌معروف‌های زبانی خشن روبه‌رو بوده‌اند. من می‌دانستم که حقیقت امریه‌معروف در اسلام، این‌گونه نیست و باید امریه‌معروف همراه مودت و مهر باشد. به خاطر همین تصمیم گرفتیم چهارشنبه‌های طلایی را راه‌اندازی کنیم.

چرا اسم طرحتان را چهارشنبه‌های طلایی گذاشتید؟ آیا قصد مقابله با چهارشنبه‌های سفید را داشتید؟

شاکری: در ابتدا چنین قصدی نداشتیم. من روزهای چهارشنبه خادم افتخاری حرم حضرت معصومه (س) هستم. این طرح را در روز چهارشنبه که روز شیفت من و روز زیارتی امام رضا (ع) بود، شروع کردیم. از طرفی به خاطر گنبد طلایی حرم، اسمش را گذاشتیم چهارشنبه‌های طلایی. اگر نگاه کنید، می‌بیند که هم در فضای مجازی و هم در محل اجرای ما از نام‌هایی مثل چهارشنبه‌های شهدایی یا چهارشنبه‌های زهرایی هم استفاده کرده‌ایم.

صیابی‌نیا: برخی تصور کردند که ما این طرح را برای مقابله با طرح «چهارشنبه‌های سفید»، فقط در روز چهارشنبه اجرا می‌کنیم؛ اما ما به فکر اجرای آن در تمام روزهای هفته هستیم. تاکنون هم در مناسبت‌های مختلف مانند عید غدیر و... طرح را اجرا کرده‌ایم. البته اجرای این طرح باعث شد تا رسانه‌های معاند نسبت به آن واکنش نشان دهند و کاریکاتوری علیه این طرح در فضای مجازی منتشر کنند.

در مورد جزئیات طرحتان برایمان توضیح می‌دهید؟

شاکری: وقتی برای اولین بار تصمیم گرفتیم این طرح را شروع کنیم، من چند گیره خریدم و درون کیفم گذاشتم. در حرم یا خیابان‌های شلوغ شهر، وقتی خانم بدحجابی را می‌دیدم، جلو می‌رفتم؛ با مهربانی احوال‌پرسی می‌کردم و می‌گفتم من هدیه‌ای برای شما دارم. این هدیه کوچک، دل فرد را نرم می‌کرد. لبخند می‌زد و خیلی از اوقات همان‌جا هدیه را افتتاح می‌کرد و روسری‌اش را جلو می‌کشید. کم‌کم این طرح به حرم حضرت معصومه (س) کشیده شد. ما میز کوچکی می‌گذاریم. زائرانی که برای زیارت آمده‌اند اما حجاب کاملی ندارند را دعوت می‌کنیم به سمت میز. به آن‌ها هدیه‌هایی مانند گیره روسری، ساق دست، جوراب، وصیت‌نامه شهدا، کتاب و... می‌دهیم و می‌خواهیم به خاطر شهدا و اهل بیت (علیهم‌السلام) کمی روسری‌شان را جلو بکشند.

صیابی‌نیا: طرح ما در گام اول همان طرح «مودت و محبت» است. در گام دوم از کالای فرهنگی مفید حمایت و با کالای فرهنگی مضر مقابله و مطالبه‌گری می‌کنیم. در گام سوم به دنبال تغییر ذائقه فرهنگی نسل جوان هستیم که این ذائقه باید به سمت ارزش‌های اسلامی بازگردد؛ در واقع مقابله با اقدامی که دشمن برای تغییر ذائقه مردم به سمت ضدارزش‌ها انجام داد.

حضور خانواده شهدا، کنارتان چقدر تأثیر مثبت داشته است؟

شاکری: من از ابتدا دوست داشتم از شهدای مدافع حرم و شهدای دیگر در این طرح کمک بگیرم. روزهای اول، عکس‌های کوچک شهدا را همراه دل‌نوشته‌هایی که با خط خودم می‌نوشتیم، همراه می‌بردم. کم‌کم با خانواده‌های شهدا آشنا شدیم. آن‌ها طرح ما را پسندیدند. الان بیشتر مواقع دختران یا همسران شهدا همراه ما هستند. مردم ارادت خاصی به شهدا دارند. تا به امروز ما در قم، مشهد، تهران، سبزوار، بابل، بایلسر، رشت و انزلی طرح خود را اجرا کرده‌ایم. البته الان دیگر تنها نیستیم. خیلی از دوستان و گروه‌ها به کمک آمده‌اند. بعضی‌هایشان را از نزدیک ملاقات نکرده‌ایم؛ اما همه‌شان هدف مشترکی دارند. مثلاً من عکس‌هایی از زاهدان و سیستان و بلوچستان و... از اجرای طرحمان دریافت کرده‌ام.

در یک امر به معروف موفق به چه نکته‌ای باید توجه شود؟

ضیایی‌نیا: کسی که امر به معروف می‌کند، باید مختصات فرهنگی جامعه را خوب بشناسد؛ زیرا در غیر این صورت، نه تنها حرکت او کمکی به جامعه نخواهد کرد، بلکه برعکس، آب به آسیاب دشمن هم می‌ریزد. فهم مختصات فرهنگی جامعه یعنی شما ببینید که جامعه ایران اکنون در چه موقعیتی است؟ باید جامعه کنونی را درست بشناسیم؛ زیرا نمی‌توانیم با دختر دهه هفتادی و دهه هشتادی همان‌طور برخورد کنیم که با خانم‌های دهه پنجاهی و دهه شصتی برخورد می‌کردیم.

در کلیپ‌هایی که از اجرای طرح شما وجود دارد، همه خانم‌ها با روی خوش دعوت شما را می‌پذیرند. آیا موردی بوده که پرخاش کند یا دعوا راه بیندازد؟

شاگری: خیلی‌ها این سؤال را می‌پرسند؛ اما تا به امروز دعوا و پرخاشی نداشته‌ایم. البته بوده‌اند افرادی که دعوتمان را نپذیرفته‌اند. مثلاً با دختر شهید احوال‌پرسی کرده‌اند و گفته‌اند ما برای پدرتان ارزش قائل هستیم اما هدیه را نمی‌پذیریم؛ چون نمی‌خواهیم از آن استفاده کنیم. یا مثلاً گفته‌اند این همه مسائل مهم؛ چرا به حجاب ما گیر داده‌اید؟ اما در همین حد؛ دعوا و اذیت و آزاری در کار نبوده است. به نظرم لحن خوش و هدیه دادن و نگاه شهدا و اهل بیت (علیهم‌السلام) مانع از مشکلات این‌چنینی شده است.

**

خانم شاگری و آقای ضیایی‌نیا، با قدرت و توکل کار خود را ادامه می‌دهند. آن‌ها باور دارند که ضدارزش‌ها و منکر پابرجا نخواهد ماند و افراد جامعه معاند نیستند و بیشتر مواقع یا از آسیب‌های بی‌حجابی بی‌خبرند یا چون با روی گشاده با آن‌ها برخورد نشده است، لجباز شده‌اند و می‌خواهند انتقام مشکلات دیگر را از حجاب بگیرند. همین دیدگاه این زوج، باعث شده با افراد بدحجاب، مانند خواهرشان رفتار کنند؛ با یک مهربانی بی‌حد و اندازه. خانم شاگری می‌گوید: «از همه کسانی که اسم طرحمان را می‌شنوند، می‌خواهم برایشان دعا کنند تا انرژی خودمان را از دست ندهیم و هر روز با انگیزه بیشتر پیش برویم».

برچسب‌ها:

چهارشنبه‌های طلایی، امر به معروف، زوج موفق [2]

نشانی منبع: <https://mava.iki.ac.ir/node/855>

پیوندها

[1] https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/13980510000003637002150122468513_58326_PhotoT.jpg

[2] <https://mava.iki.ac.ir/tag/%DA%86%D9%87%D8%A7%D8%B1%D8%B4%D9%86%D8%A8%D9%87-%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%B7%D9%84%D8%A7%DB%8C%DB%8C%D8%8C-%D8%A7%D9%85%D8%B1-%D8%A8%D9%87-%D9%85%D8%B9%D8%B1%D9%88%D9%81%D8%8C-%D8%B2%D9%88%D8%AC-%D9%85%D9%88%D9%81%D9%82>